

Ankenævnets journal nr.: 2013-0522 – Bortkommet taske i garderobe

Lørdag den 9. marts 2013 besøgte klager indklagedes virksomhed. Klager afleverede sin taske i garderoben hos indklagede til opbevaring og betalte et (ikke oplyst) beløb herfor, og fik udleveret et garderobenummer.

Da klager senere samme aften/nat forlod indklagede, glemte hun at hente sin taske i garderoben.

Klager kontaktede mandag den 11. marts 2013 indklagede pr. e-mail og gjorde opmærksom på, at hun havde glemt sin taske. I e-mailen beskrev klager tasken og nogle af de genstande, som lå i tasken.

Samme dag skrev barchefen hos indklagede tilbage til klager, at klagers taske lå hos indklagede og kunne afhentes mellem kl. 20.00 samme dag eller kl. 18.00 dagen efter.

Da klager i løbet af ugen den 25.3. – 31.3.2013 er nede for at hente tasken får klager af indklagede oplyst, at hun må komme igen senere, da der på det pågældende tidspunkt ikke var tid til at undersøge, om klagers taske var der. Klager fik at vide, at hun skulle komme igen ugen efter.

I ugen efter var klager igen nede hos indklagede for at få tasken udleveret, men her kunne man ikke finde tasken.

Den 5. april 2013 skrev klager på ny til barchefen hos indklagede. Klager oplyste her, at hun udover at have været nede i indklagedes virksomhed for at få tasken udleveret også havde været på hittegedskontoret, hvor tasken heller ikke var.

Samme dag skrev barchefen hos indklagede tilbage til klager, at han har undersøgt indklagedes virksomhed "fra top til tå", og at tasken ikke var der mere. Indklagede skrev yderligere, at da klager første gang (den 11. marts 2013) henvendte sig, var tasken til stede. Barchefen oplyste i samme mail, at han forgæves havde gennemset 200 timers overvågningsvideo for evt. at opklare, hvad der var sket med tasken. Indklagede beklagede, at tasken var væk og tilbød i mailen klager kr. 1.000,-, som erstatning for taske og indhold.

Den 3. maj 2013 skrev klager tilbage til indklagede og anførte, at det var klagers opfattelse, at indklagedes forsikring burde dække tabet af hendes taske.

I samme e-mail opgjorde klager det samlede tab af taske og indhold til i alt kr. 8.724,-, som klager ønskede erstattet. Klager anførte dog, at det par sko, som var i tasken var brugt en smule. Klager anførte yderligere, at indklagedes tilbud om kr. 1.000,- som erstatning for den forsvundne taske ikke var tilfredsstillende.

Taske og indhold samt værdiopgørelsen heraf er nærmere beskrevet i bilag 1 (e-mail af 3. maj 2014 fra klager til indklagede).

Den 21. maj 2013 indgav klager en klage til Ankenævnet.

Klager fremsatte krav om hel eller delvis erstatning af tasken og indholdet heraf i overensstemmelse med den tabsopgørelse, som klager den 3. maj 2014 fremsendte til indklagede.

Klager har afvist indklagedes tilbud om delvis erstatning for tasken og indholdet, jf. nedenfor under "indklagedes bemærkninger".

Tilbuddet blev afvist med den begrundelse, at det ikke er op til indklagede, at afgøre, hvorvidt de genstande, der var i tasken, er passende at medbringe på en sportsbar.

Indklagede har tilbudt klager kr. 1.000,- som samlet erstatning for taske og indhold.

Den 21. november 2013 svarede indklagede under henvisning til den indgivne klage, at indklagede ønskede at få tilsendt kopi af original kvittering for taske og indhold.

Ankenævnets sekretariat oplyste overfor indklagede, at indklagede efter praksis i garderobesager ikke har krav på at få kopi af kvittering for tasker og genstande, som er bortkommet i en garderobe.

Den 7. april 2014 skrev indklagede til Ankenævnet og fastholdt kravet om at få – hvis ikke kopi af kvitteringer – så anden form for dokumentation for tasken og de i tasken indeholdte genstande. Samtidig tilbød indklagede at erstatte tasken og en del af indholdet til en samlet værdi af kr. 3.783, jf. bilag 4.

Klager begrundede forligstilbuddet om at erstatte de nævnte genstande med, at disse genstande er, hvad man kan antage, at der medbringes på en bar/sportsbar.

Den 2. juni 2014 skrev indklagedes advokat til Ankenævnet og anførte, at indklagedes tilbud af 7. april 2014 om erstatning for tasken og dele af indholdet langt "overstiger kogepunktet" for, hvad der sædvanligvis kan forlanges erstattet ved bortkomst af effekter i tasker der indleveres til opbevaring i garderober.

Yderligere anførte indklagedes advokat, at det i tasken påståede indhold må dokumenteres eller i det mindste sandsynliggøres af klager.

Endelig anførte indklagedes advokat, at såfremt klager fastholder det hævdede omfang af effekterne, fordrer dette mundtlig bevisførelse, hvorfor sagen bør henvises til domstolene.

I et svar af 3. juni 2014 til indklagedes advokat anførte Ankenævnet, at det vil bero på en konkret vurdering af sagen – herunder omfanget af dokumentation for de bortkomne effekter – i hvilket omfang, klager vil kunne opnå erstatning. Endelig er det anført, at Ankenævnet, hvis nævnet skønner, at sagen kræver vidneførelse, vil afvise sagen og henvise sagen til behandling hos domstolene.

Ankenævnets sekretariat skrev den 4. juni 2014 til klager og opfordrede hende til – i så vidt omfang som muligt – at fremlægge kopi af kvitteringer mv. som klager måtte være i besiddelse af, og som kan dokumentere det påståede indhold i tasken.

Indklagedes fremsatte krav om, at erstatning burde begrænses til det af indklagede i e-mail af 7. april 2014 tilbudte.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet gav klager delvis medhold.

Nævnet lagde til grund som ubestridt, at klager den 9. marts 2013 besøgte indklagede og mod betaling indleverede sin taske med indhold i garderoben, at hun forlod stedet senere på natten uden at afhente tasken, at indklagede den 11. marts 2014 meddelte indklagede, at tasken lå hos indklagede og kunne afhentes, samt at tasken var bortkommet, da klager ca. to uger senere ville hente den.

Tasken var således bortkommet, mens den var i indklagedes varetægt. Nævnet fandt, at indklagede herved havde pådraget sig et erstatningsansvar.

Efter det oplyste om indholdet i tasken og værdien heraf, som klager havde opgjort til kr. 8.724, fandt Nævnet, at omfanget af indholdet er usædvanligt, og at værdien af indholdet var usædvanlig høj henset til, at tasken blev indleveret i en garderobe på et diskotek, hvor garderoben typisk modtager og opbevarer sædvanligt overtøj samt tasker, som ikke indeholdt større værdier. Da klager ikke gjorde indklagede opmærksom på, at tasken indeholdt værdier i den anførte størrelsesorden, som lå ud over, hvad der kan forventes indleveret i en garderobe på et diskotek, fandt Nævnet, at indklagedes erstatningsansvar måtte begrænse sig til værdien af tasken og et mere sædvanligt indhold.

Ankenævnet fandt herefter, at indklagede skulle erstatte klager taskens værdi, kr. 580,- samt et skønsmæssigt fastsat beløb til dækning for taskens øvrige indhold. Nævnet fandt, at dette beløb på grundlag af de fremkomne oplysninger passende kunne fastsættes til kr. 2.500,-

Afgørelse af 16. juni 2014